

Judikatūras krājums

Lieta C-351/15 P

**Eiropas Komisija
pret
Total SA
un
Elf Aquitaine SA**

Apelācija – Aizliegtas vienošanās – Metakrilātu tirgus – Naudas sodi – Mātesuzņēmumu un to meitasuzņēmuma solidāra atbildība par meitasuzņēmuma pārkāpjošu rīcību – Meitasuzņēmuma veikta naudassoda samaksa – Meitasuzņēmuma naudassoda summas samazinājums pēc Eiropas Savienības Vispārējās tiesas sprieduma – Eiropas Komisijas grāmatveža vēstules, kurās mātesuzņēmumiem prasīts samaksāt summu, ko tā atmaksājusi meitasuzņēmumam, un nokavējuma procentus – Prasība atcelt tiesību aktu – Apstrīdami tiesību akti – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā

Kopsavilkums – Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 19. janvāra spriedums

1. *Apelācija – Pamati – Nepietiekams vai pretrunīgs pamatojums – Pieņemamība*
(LESD 256. panta 1. punkta otrā daļa; Tiesas statūtu 58. panta pirmā daļa)
2. *Apelācija – Pamati – Kļūdainš faktu vērtējums – Nepieņemamība – Faktu un pierādījumu vērtējuma pārbaude Tiesā – Izslēgšana, izņemot sagrozīšanas gadījumu*
(LESD 256. panta 1. punkta otrā daļa; Tiesas statūtu 58. panta pirmā daļa)
3. *Apelācija – Pamati – Vispārējā tiesā izvirzīto pamatu un argumentu vienkārša atkārtošana – Nepieņemamība – Vispārējās tiesas veiktas Savienības tiesību interpretācijas vai piemērošanas apstrīdēšana – Pieņemamība*
(LESD 256. panta 1. punkta otrā daļa; Tiesas statūtu 58. panta pirmā daļa; Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 169. panta 2. punkts)
4. *Prasība atcelt tiesību aktu – Pārsūdzami tiesību akti – Jēdziens – Tiesību akti, kas rada saistošas tiesiskās sekas – Komisijas vēstules, kurās pēc tam, kad tika samazināts un daļēji atmaksāts meitasuzņēmuma sākotnēji samaksātais naudas sods, mātesuzņēmumiem prasīts samaksāt nokavējuma procentus – Iekļaušana*

(LESD 263. pants)

1. Skat. nolēmuma tekstu.

(skat. 19. punktu)

2. Skat. nolēmuma tekstu.

(skat. 19. punktu)

3. Skat. nolēmuma tekstu.

(skat. 30. un 31. punktu)

4. Lai noteiktu, vai par kādu aktu var celt prasību atcelt tiesību aktu, ir jāpievērš uzmanība šī akta būtībai, bet formai, kādā tas ticis pieņemts, šajā ziņā principā nav nozīmes. Par aktiem vai lēmumiem, kas var būt prasības atcelt tiesību aktu priekšmets, ir uzskatāmi tikai pasākumi, kas paredzēti tādu saistošu tiesisku seku radīšanai, kuras var skart prasītāja intereses, būtiski mainot tā tiesisko stāvokli. Tādējādi prasība atcelt tiesību aktu principā var tikt celta tikai attiecībā uz pasākumu, ar kuru attiecīgā iestāde administratīvā procesa nobeigumā galīgi nosaka savu nostāju. Turpretim par apstridamiem tostarp nevar tikt uzskatīti starpposma akti, kuru mērķis ir sagatavot galīgo lēmumu, kā arī apstiprinoši akti vai akti, kuriem ir vienīgi izpildes raksturs, ciktāl ar šādiem aktiem nav paredzēts radīt saistošas tiesiskas sekas, kurām būtu patstāvīgs raksturs salīdzinājumā ar sekām, ko rada Savienības iestādes akts, kurš tiek sagatavots, apstiprināts vai izpildīts.

Šajā ziņā vēstules, ar kurām Komisija prasa mātesuzņēmumiem samaksāt nokavējuma procentus attiecībā uz naudas sodu, kurš uzlikts to meitasuzņēmumam, bet par kura samaksu šīs sabiedrības ir solidāri atbildīgas, ir jāuzskata par tādām, kas rada saistošas tiesiskas sekas, kuras var skart minēto sabiedrību intereses, būtiski mainot to tiesisko stāvokli, ja minētais meitasuzņēmums ir pilnībā samaksājis sākotnējo šī naudas soda summu un ja Komisijai līdz ar to vairs nav tiesību prasīt šajā ziņā nokavējuma procentu samaksu no šiem pašiem mātesuzņēmumiem. Tādējādi Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, šādas vēstules kvalificējot kā apstridamus tiesību aktus LESD 263. panta izpratnē.

(sal. ar 35.–37., 40., 45., 48. un 49. punktu)